

[Jørgen Estrup]

dragene. Det er en god pædagogisk indsats, og jeg er sikker på, at enhver finansminister, der er med til at gøre det, også vil føle, at han dermed hjælper til med faktisk at øve den pædagogiske indsats, som er vigtig for at få befolkningen til at forstå, hvad pengene bruges til.

Derfor kan jeg ikke andet end opfatte det som den sædvanlige systematiske eftersøgning af hår i suppen, når man fra konservativ side finder ud af, at det, der er galt, er beregningsgrundlaget; det er fint med synliggørelse, og det er fint med øremærkning, men beregningsgrundlaget er galt. Den samme lektie fik vi fra hr. Helge Sander.

Jeg tror, man må sige, at en gennemgang af lovforslaget viser, at det utvivlsomt er det samme beregningsgrundlag, som vi har set tidligere under KVR-regeringen, og at vi også får en regulering, som sikrer, at der er overensstemmelse mellem udgiftskravene og de afgifter, der bliver opkrævet.

Men under alle omstændigheder får vi som sagt et udvalgsarbejde, som kan føre til en mikroskopering af de hår, der måtte være. Det kan måske blive nødvendigt. Men forhåbentlig kan det så også føre til det resultat, at man konstaterer, at dette er noget, man tidligere har været med til at give grønt lys for, og at det derfor ikke kan være det, der bremser for en fælles opbakning af en skattereform. Det er i hvert fald mit beskedne håb for det udvalgsarbejde, vi står over for.

Glønborg (KRF):

Jeg vil bare sige, at jeg glæder mig til på torsdag. Jeg har oplevet mange gode timer i finansministerens mødesal, hvor der har siddet folk rundt omkring bordet fra forskellige sider. Jeg må sige, at det ikke er det helt store problem for os i Kristeligt Folkeparti, hvem der sidder på ministersiden, og hvem der sidder på den anden side. Det væsentlige er, at vi sidder rundt omkring bordet for at lave et fornuftigt stykke arbejde til gavn for landet.

Jeg ved godt, at man starter med nogle kraftige markeringer, men så går man i øvrigt i gang med arbejdet. Og jeg har oplevet, at der er kommet masser af fornuftige resultater ud af sådan et stykke arbejde.

Nu har vi igennem det, der er foregået her i Tinget og i aviserne, fået nogle kraftige udmeldinger om dette her, så jeg går næsten ud fra,

at når vi ses på torsdag, er vi i stand til at tage fat på selve det konstruktive arbejde forholdsvis hurtigt.

Jeg tror, vi kan komme til et godt resultat. For det første vil jeg sige, at den tanke, der er lagt frem i det foreliggende forslag, er i pæn overensstemmelse med nogle principielle tanker, som Kristeligt Folkeparti har fremført mange gange, nemlig at ansvaret for de udgifter, der er forbundet med arbejdsløshedsdagpenge m.v., gerne skulle fordeles rimeligt imellem de to parter på arbejdsmarkedet og det offentlige, for vi har alle sammen et vist ansvar for, hvordan det hele forløber, hvordan det hænger sammen.

Tanken om en tredeling af disse udgifter har vi fremsat fra Kristeligt Folkepartis side mange gange. Nu er der så fundet en ordning, og den står vi i Kristeligt Folkeparti helt bag ved. Det er klart, for vi er med i regeringen. Vi har naturligvis i regeringspartierne drøftet, hvordan dette her nu kunne stilles an, og vi er kommet til et resultat her, som vi med frimodighed lægger frem, fordi vi synes, det er rimelig fornuftigt.

Men det er da ikke sådan, at det er en ny urørlig grundlov eller en afart af Biblen eller et andet helligt skrift, vi har lavet, som der absolut ikke kan pilles ved. Vi ved da udmærket godt, at masser af de delelementer, der indgår i løsningen af et så kompliceret problem som det, vi har arbejdet med i de mange forslag, vi har lagt frem i denne pakke, kunne være sammensat på masser af forskellige måder. Og hvis det viser sig, at der er nogle håndtag, der på en eller anden måde skal drejes på, fordi det i løbet af udvalgsarbejdet og i løbet af forhandlingerne går op for os alle sammen, at der er noget, vi skal dreje lidt anderledes på, er vi da naturligvis villige til det, men vi mener, at den pakke, vi har lagt frem, som helhed hænger godt sammen, og derfor vil vi da sige ligeud, at kan der ikke laves nogen fornuftig sammenhæng på anden vis, har vi altså dette her, som er brugbart, og vi går ind til forhandlingerne.

Jeg synes ikke, jeg er blevet så dårlig til at huske, at jeg husker forkert, når jeg siger, at der fra det, man kalder borgerlig side i salen, mange gange har været udtrykt ønske om en rimelig fordeling af disse udgifter, som arbejdsmarkedets parter kom ind i på en stærkere måde, end det har været hidtil. Jeg synes altså, at jeg kan mindes sådan nogle udtalelser.